

Nekrológ

Székesfehérváron a Teleki Blanka Gimnáziumban érettségizett 1970-ben, ahol érdeklődése már korán a művészet és a biológia irányába fordult. 1970-től 1974-ig Pécsen, a Tanárképző Főiskolán tanult, ahol biológia és rajztanári diplomát szerzett; majd 1983-ban a Szegedi József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karán kapta kézhez biológia szakos középiskolai tanári diplomáját. 2006-ban az ELTE Környezettudományi Doktori Iskola Biológia Programjában (mikrobiológia szakterületen) sikerrel megvédte PhD értekezését „*A Velencei-tó vizében és üledékében élő baktériumközösségek mennyiségi viszonyainak és aktivitásának összehasonlító vizsgálata*” címmel.

Első munkahelye a Fejér megyei Közegészségügyi és Járványügyi Állomás volt, ahol az Élelmiszer- és Vízmikrobiológiai Laboratóriumban dolgozott 1974 és 1976 között biológusként, majd 1987-ig laboratóriumvezetőként. 1987-től 1990-ig a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Regionális Laboratórium Mikrobiológiai, hidrobiológiai ágazatában dolgozott hidrobiológusként, majd a Vízügyi Igazgatóságból kivált Környezetvédelmi Felügyelőség és utód intézményei biológiai laboratóriumát vezette 2008-ig. 2012-es nyugdíjba vonulásáig szakértőként működött ugyanitt. Nyugdíjas éve alatt sem tudott elszakadni a szakmájától, ekkor vágott bele 2014-ig a WESSLING Hungary Kft. Mikrobiológiai Laboratóriumának, majd 2014-től a KVI-Plusz Környezetvédelmi Vizsgáló Iroda Kft. Vizsgálólaboratóriumában a mikrobiológiai vizsgálatok szakmai irányításába. Szeretett laboratóriumi munkásságát 2019-ben fejezte be végleg. Mindezen munkák mellett 1995-től élete végéig a Nemzeti Akkreditáló Hatóság auditoraként és opponenseként is dolgozott, ahol a környezeti elemek vizsgálatával foglalkozó laboratóriumok minőségbiztosításában végzett szakértő tevékenységet.

1988 óta volt tagja a Magyar Hidrológiai Társaságnak, 1993-tól vett részt a Limnológiai Szakosztály vezetőségének munkájában; 1999-2015 között a szakosztály titkáráként. 2004-től 2018-ig a Vízmikrobiológiai Szakosztály

Reskóné Dr. Nagy Mária

Aba, 1951. október 25. – Székesfehérvár, 2023. augusztus 12.

vezetőségi tagja, 2006-2010-ig annak elnöke volt. Munkásságáért az MHT 2007-ben Pro Aqua, 2012-ben Dr. Schafarzik Ferenc emlékéremmel tüntette ki. Tiszteletbeli „algológusként” a Magyar Algológiai Társaságnak is tagja volt egészen a Társaság 2012-es megszűnéséig.

Szakmai érdeklődése középpontjában elsősorban nagy tavaink (kiemelten a Balaton és a Velencei-tó) ökológiai állapotértékelése volt, éveken át koordinálta a „Balatoni Intézkedési Terv és nagytavaink védelme” című programot. E két víz jelentette számára az igazi szakmai szerelmet. Éveken át tanulmányozta a Velencei-tó érintetlen, kis vizeiben létrejövő szulfurétumokat. Kutatta a kén biogeokémiai körforgalmában jelentős szulfátredukáló baktériumok mennyiségi és mélységi eloszlását. Ezek a baktériumok szulfid termelésük révén károsak lehetnek a vízi makrofitonokra. Tanulmányozta a mikroorganizmusok anyagkörforgalmi szerepét, összefüggést keresett a baktériumközösségek aktivitása, a környezeti változások és az eutrofizálódás között. Évtizedeken át szinte együtt élt a Velencei-tóval, végig követte mai arculatának kialakulását, vízminőségének változását. Vizsgálta a *Microcystis aeruginosa* cianobaktérium okozta vízvirágzás toxikus hatását.

Kollégáit, barátait nemcsak szakmaszeretetre, de emberségre is tanította. Tisztelte és becsülte az életet és a természetet. Az egyik balatoni mintavétel alkalmával megállt a parton, körbemutatott és azt mondta: „Nézzétek, ez maga a csoda. Ide ki tudja tenni a Balaton a habittyát”. (*Habitya: vízen úszó növényi törmelék*)

Pedig ő maga volt a csoda. Örökké mosolygó, mély hittel élő ember volt; nagy szaktudású, segítőkész kolléga, szerető feleség, családjának, nagymama és igaz jóbarát. Mérföldes az út, amit maga után hagyott.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Ács Éva, Borsodi Andrea,
Kiss Keve Tihamér, Teszárné Nagy Mariann

